

Poslovljni banket za dr. Adlešiča

Skupina rodoljubnih rojakov, ki se je zavzela, da priredi prijateljski poslovljni večer dr. Adlešiču in njegovi soprogi danes večer v hotelu Cleveland, si je zamislila program, ki bo poln domačnosti in prisrčnosti. Odziv naših rojakov za ta banket je jako lep in pričakuje se velike udeležbe. Pripomnimo, da bo to pristen slovenski večer.

Ker nekateri vprašujejo, kako naj se oblečejo, naj bo povedano, da ne bo to nikak formalen banket, ampak čisto domače preprosto, torej se vsak lahko obleče, kakor se hoče. Tukaj se ne bo gledalo na obleko, ampak na našo domačnost in iskrenost. Naša draga gستا sta oba domača človeka in ne gledata na visoke fraze in kako je človek oblečen.

Kdor se hoče zadnji čas odločiti, ima še čas do danes popoldne. Vstopnice lahko še dobite v našem uredništvu. Lahko privedete ponje, ali pa pokličite po telefonu in se bo vstopnice za vas rezervirale.

Banket, kot rečeno, se bo vršil v hotelu Cleveland. To je takoj poleg novega kolodvora na Public Square. Vhod v banketno dvorano je iz Superior Ave. Ko pridete v lobby, pojdite gori po stopnicah in kar naravnost. Torej je čisto lahko najti. Zadej za hotelom Cleveland je obširno parkališče za avtomobile. Tam lahko pustite svoj avto, če se pripeljete z avtom. Oni, ki pridejo z ulično, naj izstopijo na Public Square in gredo čez square do hotela.

Kot pravimo, aranžiran je jako lep program in še dolgo vam bo ostal v spominu, kot bo gotovo ostal v trajnem spominu našima častnima gostoma. Gostoma bo izročena krasna spominska knjiga, v katero se bo podpisal vsak navzoč in to knjigo bošča ljubljena gستا gotovo ohranila za vedno v lepem spominu.

Mr. Louis Drašler, državni inženir, bo dal za ta večer Ohio State Highway Dept. golbo, ki slovi po vsej državi Ohio. Ta godba bo igrala med večerjo. Po večerji bo nekaj govorov in sicer bodo govorili: g. kanonik Oman, sodnik Lausche, Mrs. Albina Novak. Program bo odprl Mr. A. Grdina, stoloravnatelj bo pa Mr. John L. Mihelich.

Pridimo torej danes večer skupaj, da v prijetni domači družbi še enkrat pokramljamo z našima dragima gostoma, ter jima naročimo pozdrave za naše domače okraj oceana. Slišali bomo njihovo poslovljni govor, ki bo gotovo prisrčen in njegov iskrene besede nas bodo spominjale še dolgo na našo rojstno domovino, ki je poslala na obisk k nam v novo domovino tako odkritosrčnega našega prijatelja in brata. Torej danes večer!

Japonci napredujejo proti Mehikanska revolta se bo mestu Hankow najbrž izjalovila

Šangaj, 24. maja. General Si-moroku Hata, vrhovni poveljnik japonskih armad v centralni Kitajski, je danes izjavil, da japonska armada nikakor ne misli odnehati z bojem, pač pa bo te dni začela prodirati proti Hankowu, ki je glavno mesto Kitajske. Včeraj je general Hata poklical k sebi zastopnike tujezemskega časopisja, ki se nahajajo na kitajski fronti in jim razodel bo-doe načrte japonske armade. Iz njegovega govora je bilo poznati, da namerava Japonska ostati na Kitajskem, pa naj vzame vojna več let. General Hata, ki je bolj podoben profesorju kot vojaškemu poveljniku, je izjavil, da bo Japonska kontrolirala Kitajsko, četudi pade pri tem en milijon japonskih vojakov. Kot se je izjavil general Hata pomaga Japoncem usoda in bodočnost in so trdno prepričani o bodoči in odločilni zmagi.

Denar za knjižnice

Šolski odbor v Clevelandu je včeraj odobril proračun za clevelandске javne knjižnice. Proračun znaša za eno leto \$2,554,000. Ta denar se vporabi sledeče: \$23,600 za najem-nino, \$1,328,000 za plače usluž-bencev, \$198,000 za oskrbovanje hiš, \$172,500 za vezavo, \$835,000 za nabavo novih knjig, \$24,500 za časopise, \$35,000 za pohištvo, \$5,500 za oglaševanje in \$41,000 za popravilo knjig.

Umazanec prve vrste

Max Glick, ki ima na 711 Woodland Ave. izdelovalnico za candy, je bil včeraj kaznovan v globlo \$500, ker je izdeloval umazan, nezdrav candy in ker je bila njegova tovarna naj-bolj umazana, kar se jih je še kdaj videlo, glasom pričevanja mestnih nadzornikov živil.

Dr. Adlešič se vrnil iz pota po zapadu

Včeraj popoldne nas je obiskal v našem uradu ljubljanski župan dr. Adlešič, ki se je v spremstvu Mr. A. Grdine pravkar povrnil iz kratkega obiska po nekaterih centralno-zapadnih naselbinah. Dr. Adlešič je bil na obisku v Chicagu, So. Chicagu, v Waukeganu in Jolietu ter v Milwaukee, kjer je bil zlasti slovesno sprejet. Vsepoposod se je narod strinjal okoli njega in ga v resno in čuteče pozdravljali. Danes popoldne je uradna izročitev kipa "Miss Slovenije" v mestni hiši. Kip izroči dr. Adlešič clevelandski mestni občini v roke župana Burtona, ki bo pri tem navzoč z vsem svojim kabinetom in mestnimi councilmani. To bo v trajen spomin prijateljstva med Clevelandom in med belo Ljubljano. Zvečer se vrši v Cleveland hotelu banket v počast Dr. Adlešiču in njegovi gospe soprogi. Tekom četrtka se bo gospod župan še mudil v Clevelandu, nakar odpotuje v Washington na obisk k predsedniku, ogledal si bo najbrž Niagarske slapove, ako bo dovolj časa, nakar odpotuje v New York, kjer se bo 1. junija vkrcal na parnik Normandie. Jako nas je veselilo, ko smo včeraj zvedeli, da si je gospa soproga Adlešičeva nekoliko izboljšala zdravje.

Državni relif

Po petdnevem odlašanju je državna zbornica v Columbusu včeraj sprejela prvi predlog glede relifa v državi Ohio. Ustavjen je urad državnega relifnega direktorja, ki bo imel pravico ustaviti relifnim mestom, ki se ne ravnavajo po državnih postavah glede razdelitve pomoči potrebnim. Obenem se je določilo, da stroški za upravo relifa ne smejo presegati 12 odstotkov skupne svote, ki je namenjena za relif. Obenem bodo morali oni, ki dobivajo relif, sami prihajati v relifne urade po denar, razven v slučajih, kjer se izkaže, da je to nemogoče. S tem bo prihranjenega mesečno več tisoč dolarjev. Tujezemci, ki so prišli v Ameriko nepostavim potom, ne morejo dobiti relifa. Nadalje se bodo morali vsi relifni ljudje registrirati vsake tri mesece. Med tem pa državna zbornica ni določila še nobene svote za relif, pač pa čakajo, da bo gotov s preiskavo posebnih odsekov, ki je bil tozadevno izvoljen.

Delavska postava

Iz Washingtona se poroča, da bo poslanska zbornica kongresa danes odglasovala glede delavske postavne o minimalnih plačah in maksimalnih delovnih urah. Dočim se pričakuje, da bo poslanska zbornica ugodno glasovala za postavno, pa je senatna zbornica nasprotna in bo postavila v tem zasedanju najbrž pokopana.

Mestni relif

Mesto Cleveland je ta mesec dovolilo že \$340,000 za brezposelne, ker ne pride iz Columbusa noben denar. Župan Burton se je izjavil, da je mestna blagajna sedaj tudi izpraznjena in da bo nemogoče nadaljevati relif, razven ako se ne ukine mestna postrežba ljudem.

Domovina bo krasno sprejela naše ameriške rojake

Iz urada Cunard parobrodne družbe se nam naznanja: V Ljubljani in v Belgradu so se ustanovili posebni odbori, ki bodo na sijajen način sprejeli ameriške rojake, ki odpotujejo koncem meseca junija na obisk v domovino. Večina teh potnikov potuje na mogočnem Cunard parniku Aquitania. Potniki bodo najprvo slovesno pozdravljeni v Ljubljani, nakar odpotujejo v Belgrad, kjer jih čaka sijajen iskren sprejem. Skupina bo gost belgrajske mestne občine. Ministiški predsednik kraljevine Jugoslavije dr. Stojadinović bo osebno pozdravil skupino, nakar bodo našim ameriškim izletnikom priredili banket. Med navzočimi bo tudi minister za socialno pravo. Na razpolago bodo dobili izletniki avtomobile, ki jih odpeljejo v Avalo, Oplenac in druge znamenite kraje. Ameriški izletniki bodo gostje belgrajske mestne občine tekom treh dni in dveh noči. Preskrbljeno bo za najboljšo zabavo. V spremnem odboru mesta Belgrada so sledeče odlične osebnosti: prof. Milan Kostić, dr. Fedor Aranicki, načelnik oddelka za varstvo naseljenecv, dr. Živan Ranković, vpokojeni general, dr. Dušan Kolaković, dr. Ilija Voković, načelnik mesta Belgrada, dr. Vladimir Perše, direktor potniškega urada, dr. Živojin Simić, znameniti pisatelj, dr. Božidar Pepić, tajnik angleškega poslanstva v Belgradu, Mr. Branko Logar, načelnik Cunard urada v Belgradu, dr. Djuro Bogdanić, lastnik Palace hotela. Parnik Aquitania odplove iz New Yorka 15. junija. Za podrobnosti vprašajte pri naših zastopnikih, pri Mr. Kollandru ali pri Mihaljevič Bros.

Vest iz domovine

Mr. Frank Modrijan, 18618 Kewanee Ave., je dobil iz domovine žalostno vest, da mu je umrla sestra Katarina Slapar, rojena Modrijan, v vasi Trnovce, fara Zlato Polje na Gorenjskem. Pokojna zapušča več hčera in sinov, dva brata, enega v domovini, drugi pa, Frank, v Clevelandu, ter dve sestri v domovini. Njen mož je že prej umrl. V Clevelandu in v Lucerne, Pa., zapušča več sorodnikov in znancev. Naj bo pokojnici ohranjen blag spomin!

Na tržnici

Cena pšenice je te dni zopet padla. Včeraj se je prodajal bušel po 74c, dočim je bil še okoli božiča po \$1.05. Cena prešičjemu mesu se je nekoliko dvignila. V Clevelandu so dospeli tudi prve črešnje iz Californije, ki so pa kisle v ceni in v okusu. Tudi domače rdeče jagode so že na razpolago.

Vladna posojila

R.F.C. vladni zavod je tekom zadnjih 90 dni naredil 444 posojil raznim industrijam, ki so si izposodile od vlade nekaj nad \$40,000,000. Vlada zadnje čase pod jako ugodnimi pogoji dela posojila industrijam in obrtnikom.

Pridiga

V nedeljo 29. maja bo ob 11:30 popoldne v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave., posebna angleška pridiga za tu rojene Slovence. Predvsem je seveda vabljen naša mladina. — Msgr. V. Hribar.

Slovenka ubita v zrakoplovni nesreči blizu mesta

Cleveland, O., 25. maja. Sedem potnikov in trije piloti ter uslužbenec United Air Lines zrakoplova, ki so bili na potu iz New Yorka v Cleveland, so bili včeraj ubiti, ko je zrakoplov, v katerem so se vozili, treščil v neki hrib v bližini Seven Hills vasi na Rockside Rd. in začel goreti. Med ubitimi in zgorelimi je tudi Miss Mildred Maček iz Milwaukee, strežnica na zrakoplovu. Nesreča se je pripetila ob 10:30 v torek zvečer. Takoj po nesreči je zrakoplov začel goreti in je zgorel do tal. Še tri ure po nesreči se ognjegasci niso mogli približati ruševinam zrakoplova radi silne vročine, katero je povzročal goreči gasolin. To je že dvanaesta večja zrakoplovna nesreča v Zedinjenih državah v letošnjem letu.

Tridnevni bazar

Skupna društva fare sv. Vida priredijo v dnevih 28. in 29. maja ter na Spominski dan 30. maja ogromni bazar v korist cerkve sv. Vida. Bazar se vrši na cerkvenih prostorih na vogalu Glass Ave. in Norwood Rd. Stotine dobitkov bo na razpolago posetnikom bazarja, in med njimi so dobitki, ki so vredni, da se za njih potrudite. Največja in najlepša slovenska cerkev v Zedinjenih državah gotovo zasluži, da ji pridete po svoji najboljši moči na pomoč. Kličejo vas društva, vaša verska in narodna dolžnost. Odzovite se tekom dnevo-cerkvenega bazarja 28., 29. in 30. maja.

Linda Eastman

Načelnica javnih knjižnic v Clevelandu Linda Anna Eastman je včeraj naznanila, da se bo umaknila v pokoj, potem ko je bila zaposlena pri javni knjižnici celih 45 let. Miss Eastman je bila edina ženska na svetu, ki je vršila tako odgovorni urad v tako velikem mestu kot je Cleveland. V pokoj odide 1. septembra. Miss Eastman ima ogromne zasluge za razvoj clevelandskih javnih knjižnic. Njen naslednik bo Charles Rush, ki je knjižničar na Yale univerzi.

Žganje bo dražje

Država Ohio naznanja, da se bo v kratkem, najbrž 1. julija, podražilo žganje, ki je napredaj v državnih trgovinah. Vzrok podražitve je, ker je zvezna vlada zvišala davek na žganje. Davek je znašal do sedaj \$2.00 od galone, zanaprej pa bo \$2.25, kar pomeni, da bo treba 6 centov več plačevati za kvort žganja.

Važna seja

Nocoj večer se vrši po cerkveni pobožnosti skupna seja društev fare sv. Vida v navadnih prostorih. Prošeni so vsi zastopniki in zastopnice in vsi delavci, ki so lansko leto pomagali pri bazarju, da se udeležijo. Precej je treba še ukreniti za bazar, ki se vrši v soboto, nedeljo in ponedeljek na cerkvenih prostorih. Pridite gotovo in pomagajte po svoji moči.

Zadušnica

V četrtek od devetih se bo brala v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. sv. maša za pokojno Rose Terček ob priliki druge obletnice smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Hitler je obljubil, da ne bo napadel Češke. Vojni oblaki so se deloma razpršili

Praga, 24. maja. Češki ministriški predsednik Milan Hodža je včeraj naznanil, da je prišlo med njim in med Konradom Heirlein, ki je vodja nemške manjšine na Čehoslovaškem, do sporazuma glede glavnih točk.

Tako je minila vojna nevarnost v Evropi, ki je grozila sleherni trenutek izbruhniti. Med Hodžo in Heirleinom pride jutri do ponovnega sestanka, da se rešijo še nekatere manj pomembne točke.

Obenem je pa prišlo iz Anglije poročilo, da je diktator Hitler zagotovil Angliji, da nima niti najmanjšega namena poslati nemško armado v Čehoslovaško in priklopiti Češko k Nemčiji.

Hitler je odnehal, ker je do-gnal, da je položaj preveč nevaren za njega in da čas za njega ni ugoden. Vendar to-

liko je gotovo, da je vojna nevarnost zaenkrat odstranjena in v evropskih glavnih mestih zopet laglje dihaajo.

London, 24. maja. Angleški ministriški predsednik Chamberlain je dobil zagotovilo tako iz Berlina kot iz Prage, da je Berlinu kot Pragi ljubiš mir kot pa vojne sovražnosti. Paris, 24. maja. V vladnih krogih Francije so mnenja, da evropska kriza še ni premagana. Heirlein je zahteval od češkega ministrskega predsednika Hodže, da vlada demobilizira tisoče vojakov, ki so bili poslani v razna obmejna mesta.

Hodža se tej zahtevi ni hotel podati, rekoč, da je mir ogrožen. Tozadevno bo prišlo do nadaljnjih pogajanj med Hodžo in Heirleinom, ki je zastopnik Hitlerja na Čehoslovaškem.

Diktator Hitler ima v rokah usodo Evrope. Od njega je odvisna vojna ali mir v Evropi

London, 24. maja. Ali bo Evropa v resnici planila v novo vojno? Vse je odvisno od enega samega moža, in ta je Adolf Hitler, diktator Nemčije. Čehoslovaška republika je smodnišnica in Hitler drži prižgano žeplenko, da jo razpali.

In vse to je radi nekaj milijonov Nemcev, ki prebivajo v Čehoslovaški in katere bi Hitler rad pridobil za Nemčijo. Položaj je tako resen, da je bila Čehoslovaška že pred tednom dni prisiljena mobilizirati 400,000 vojakov.

Do vojne prav gotovo pride, ako Hitler s pomočjo svoje armade zasede oni del Češke, kjer

prebivajo Nemci. Čehoslovaška vlada je izjavila, da tega ne bo pripustila, in to bo povod za vojno.

Kakor hitro napade Hitler Češko, tedaj je Francija obvezana priti čehoslovaški republiki na pomoč s svojo armado. V tem slučaju bo morala tudi Anglija nastopiti. Sicer je angleška vlada izjavila, da se ne bo vtikala v vojno, toda računa se, da bo indirektno prisiljena k temu.

Ako Hitler zasede Češko, tedaj ne bo sile, ki bi ga zadržala, da ne zasede tudi Ogrsko, Jugoslavijo, Romunijo, Bolgarsko in ostale male države. Hitler ima v resnici v rokah usodo bodoče Evrope.

Pokojni mladenič Golobič

V torek po polnoči je premilul v cvetju mladosti Albert Golobič, sin znane Golobičeve družine na 6212 Carl Ave., star šele 20 let. Umrl je po daljši bolezn, previden s sv. zakramenti za umirajočce. Bil je poznan kot izvrsten sportnik med mladino. Pokojni zapušča mater Josephine, tri brate in sestro: Frank, Anthony, Raymond in Ana. Oče je umrl pred štirimi leti, in še prej je umrl en brat in dve sestri. Ranjki je bil član društva George Washington št. 180 JSKJ in društva Najsv. Imena fare sv. Vida. Pogreb ranjkega se vrši iz kapele pogrebnega zavoda A. Grdina in Sinovi v petek v cerkev sv. Vida ob 9. uri. Bodi ranjkemu mladeniču rahla ameriška zemlja. Prizadeti družini naše globoko sožalje!

Opera v S. N. Domu

Cuyahoga County Opera Association priredi v sredo 1. junija, operno predstavo v S. N. Domu. Ime opere je "Goriflo-Giofla." Med člani, ki nastopijo v operi sta tudi dva Slovence in sicer Mr. Louis Belle in Miss Antoinette Simič. Opera ima briljantno in živahno glasbo. Vstopnina k predstavi je 35 centov.

Podpisana pogodba

Pet večjih čistilnic oblek v mestu je včeraj podpisalo pogodbo z unijskimi vozniki. Pogodba je veljavna eno leto.

Radio program

Nocoj večer boste zopet lahko slišali lep slovenski radio program na radio postaji WCLE. Pričetek ob 7. uri zvečer, takoj po oddaji baseball programa. Pela bo ponovno Miss Jennie Sterle, ki je zadnji teden dosegla tako lep uspeh s svojim nastopom. Mr. Chas. Zorman bo oznanjevalec.

Nezgodá v Geneyi

Ko je preteklo nedeljo popoldne Mr. John Gubane iz Geneve vozil z avtomobilom in trailerjem po cesti št. 20, nekoliko zapadno od Geneve, O., mu je pobeignil njegov trailer in zadel v neki drugi avto. Večje nezgode ni bilo pri tem.

Računi za plin

V našem uradu lahko vsak čas plačate vse račune za plin, račune za mestno ali kompi-nijsko elektriko, račune za vodo in za telefon.

Zadušnica

Za pokojno Marianne Safran se bo v četrtek 26. maja brala sv. maša ob 10. uri zjutraj v cerkvi sv. Vida. Prijatelji pokojne so prijazno vabljeni.

* Laški kralj je bil povabljen od Hitlerja, da pride meseca julija v Berlin na obisk.

* Kongres je sprejel postavno, glasom katere dobijo stare vojaške mule — pokojnino.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays**NAROČNINA:**

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.00 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

JAMES DEBEVEO and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 122, Wed., May 25, 1938

Usodepolni časi v Evropi

Viharni oblaki se zbirajo nad Evropo. Ob tem času preti naliiv in poplava zlasti čehoslovaški republik. In to ne, da bi narodi zahtevali mogoče prelinvanje krvi, pač pa ker želi vojno en sam človek — diktator Nemčije Hitler, ki ogroža mirno čehoslovaško republiko, zahtevajoč od svoje sosedne onih tri milijone Nemcev, ki prebivajo danes v Čehoslovaški.

Sicer se ne gre samo za Čehoslovaško v tem slučaju. Avstrija je bila začetek, za njo pride Čehoslovaška in pozneje namerava Hitler dobiti pod kontrolo vso centralno in južno Evropo, v kolikor se nista domenila z Mussolinijem, kaj dobi ropar Hitler, in kaj naj vzame ropar Mussolini. Dvanaest evropskih držav je danes nemirnih in se bojijo za svoj obstoj radi dveh roparjev.

Da ja položaj danes v Evropi tak, kakoršen je, je mnogo odgovorna Anglija radi svoje cincajoče politike. Dočim je Francija odločno izjavila, da pride Čehoslovaški na pomoč za slučaj, da je napadena od Hitlerja, pa Anglija cinca in cinca. Če bi Anglija izgovorila odločno besedo, tedaj bi si Hitler trikrat premislil, predno bi sploh naredil kak korak napram Čehoslovaški. Sele včeraj je Anglija izjavila — nekako malodušno — da ne bo trpela, da Hitler ugrabi Čehoslovaško.

Kakor hitro je prišla ta angleška izjava v javnost, se je položaj nekoliko izboljšal, in Hitler, ki je že nameraval iti na pot proti Čehoslovaški, je ostal v Berlinu in čaka prihodnje, bolj ugodne prilike. Izredna seja angleškega kabineta preteklo nedeljo je vplivala kot mrzel curek na Hitlerja. Toda kljub vsemu temu se na Anglijo ni dosti zaneslo. Če bi bila bolj energična, bi bila z enim mahom odpravljena vsa vojna nevarnost, ki danes preti Evropi.

Kdo se ne bi čutil drznosti nemškega zunanjega ministra von Ribbentropa, ki je v pondeljek povedal angleškemu poslaniku v Berlinu v brk, da čehoslovaška zadeva je samo nemška zadeva in da Anglija ne sme vtikati svojega nosu v to afero! Kako je mogel ponosni poslanik "največjega imperija na svetu" mirno požreti to žaljivko, nam je nemogoče pojmiti. Toda angleški poslanik je mirno požrl nemško psovko, katere sicer noben pošten narod ne bi mogel prenesti.

Toda naj reče kdo karkoli, Anglija bo prisiljena zaplesti se v vojno, ako Hitler udari na Čehoslovaško. Kajti ako Hitler plane nad centralno in južno Evropo pomeni to silno nevarnost za Anglijo, ki bo morala ali propasti kot velesila ali pa udariti rada ali nerada po Hitlerju. In Anglija je poznana kot država, da ni zgubila še nobene vojne, kadar se je pripravila za njo. In Anglija se pripravlja, kajti dvanajst milijard dolarjev, ki jih je odobrila za oboroževanje, ne bo zastoj potrošenih.

Če bo končno Hitlerja kaj spremenilo glede njegovih roparskih načrtov je v prvi vrsti moč češke armade. Mogoče kdo ne bi verjel, toda češka armada je veliko boljša od nemške. Čehoslovaška ima danes sijajno vojaško rezervo, ki je vsak čas pripravljena postaviti najmanj en milijon dobro treniranih mož na bojišče. Ta rezerva Čehoslovaške je pripravljena že od leta 1920, dočim je dobila Nemčija svojo rezervo šele v letu 1935. Ta nemška rezerva šteje 1,250,000 mož, toda ni niti polovico toliko vredna kot je rezerva čehoslovaške armade.

Tudi oprema čehoslovaške armade je mnogo bolj popolna kot nemška oprema. To se je zlasti izkazalo pri zadnjem vpadu nemške armade v Avstrijo, ko se je spotoma na Dunaj polomilo in zrušilo 63 večjih nemških topov. Čehoslovaška izdeluje svoje lastne topove v svetovno znanih škodovih tovarnah, od koder se pošilja najboljša vojna oprema, zlasti topovi po vsem svetu.

Nemčija ima sicer stalno armado, ki broji 800,000 mož, dočim ima čehoslovaška le 150,000 mož stalne armade. Toda Nemčija nikakor teh 800,000 mož ne more poslati na Češko, ker mora zavarovati hkrati mejo proti Franciji in proti Rusiji. Končno je pa to: vse je odvisno od skupnega nastopa Francije in Anglije. Ako ti dve državi sklenete, da na vsak način preprečijo Hitlerju njegove roparske namene, tedaj ne bo vojne v Evropi, in če ne bo edinosti med Anglijo in Francijo, tedaj bo Hitler v kratkem zagospodoval Evropi.

Kaj pravite!

Vladna statistika poroča, da rod Indijancev v Ameriki narašča. To dela nekaterim ljudem velike preglavice. Menda se boje, da bo rod Indijancev tako narastel, da bo zahteval svojo deželo nazaj.

John L. Lewis, vodja CIO, ki je s tako vno deloval za izvolitev Roosevelta, je prej volil za Coolidge in Hooverja. Potem je mislil, da bo prišel do moči, če dela za Roosevelta. In vse je kazalo, da bo, če ne bi bil preveč pohlepen in je hotel vse na en dan zagrabiti. Tudi v Pennsilvaniji je imel dva kosa železa v ognju. Kandidiral je dva, demokrata Kennedyja in republikanca Pinchota. Oba sta pogorela in s tem je politična kariera Lewisa zapečaten. Če bi bil ostal samo voditelj delavstva in pustil politične ambicije v miru, bi bil lahko še vedno v ospredju.

BESEDA IZ NARODA**Kako smo gledali parado na St. Clairju**

Madison, O., Hubbard, Rd.

Kot vam je vsem znano, se je vršila velika parada na St. Clairju. Takaj paradi ni para. Povedati moram samo to, da je bilo to mojstrsko delo in da to ni so nobene mačje solze spraviti toliko ljudi skupaj. Videti je bilo, da je ves St. Clair deloval na tem. Veliko se je bralo v listu, toda kar se je videlo tisto nedeljo, se ne da popisati. Tako se je tudi naša vas korporativno udeležila. Od ene hiše so bile celo štiri generacije zastopane. Moja žena se ni udeležila, ker če jaz grem, ona ostane doma; če pa ona gre, ostanem doma jaz. Pravi, eden mora ostati pri hiši za varha. Ker sem bil pa jaz tako firbičen, sem pa jaz šel. Ker se pa sam nerad vozim, sem naprosil Mavkotovo mater iz Middle Ridge, da so se peljali z menoj. Se reče, saj sem se jaz vsedel k njej, ker je šla ona najprej v avto, potem sem pa še jaz prisedel, kot se pač spodobi.

Predno smo se odpeljali, sem si ogledal njih vrt, solato in korenče. Reči moram, da imajo vse tako lepo in prijazno, pa čisto, da je le kaj. Tam ne dobite nobenih starih hlač ali čevljev ležati okrog vogalov. Vse je kot bi zlikal.

Že sem z eno nogo stal na avtu, ko pride Mr. Mavko in reče:

"Pojdj malo v hišo!" Ukazi so ukazi in grem. Reče mi, naj dvakrat v strop pogledam. In sem. Rekel je, naj še tretjič, pa nisem hotel, četudi je dodal: "Da boš bolj korajžno stopal po St. Clairju."

Pa smo se odpeljali. Mavkotova mati so še posebno pohvalili mojega voznika, ki je sedel za vrtilnim kolesom poleg prijatelja Edita, da izvrstno vodi tisto kolo pri avtu. Pogovarjala sva se, kako kaj kokoši nesejo, komu je trta pozebla in zakaj ter razne druge novice in zadeve. Čas nam je tako hitro tekkel, da smo se kar hitro znašli na St. Clairju.

Mavkotova mati so izstopili na 62. cesti, jaz sem se peljal na prav do 55. ceste, misleč, da bom tam kaj več videl. In tudi sem. Ko se je pa parada začela, sem jo ubral tje, kjer sem upal, da bom videl župana iz Ljubljane. Ko letim po St. Clairju, sem se zaganjal v ljudi, moške in ženske. Če je bil pa kak otrok, sem pa kar široko stopil, pa je flik-nil skozi. Končno sem dospel na prostor, kjer je stalo polno žensk. Vprašal sem jih, če vedo, kje je g. župan. Povedale so mi, da je tam čez cesto in res je bil. Dosti ga nisem mogel videti, ker sem po večini samo z enim očesom gledal. Saj veste, kako so ženske, da ne morejo biti nič pri miru in tako se mi je le včasih posrečilo videti mimo njih.

Kolikor sem mogel videti, je g. župan zelo prijazen mož, bolj srednje postave, suhljat, osivelih las. Prijazno je mahal s svojimi nizkim cilindričkom (še naš župan ima visokega) in se polahke tolkel ob svojo roko. Ni tako otepal kot imajo Amerikanci navado. Menda se v stari kontrati tako ne pretepljejo po rokah. Ovratnico je imel prav ameriškansko, tako, da če bi ga bili spustili samega po cesti, ne bi otroci metali opeke za njim, kot so to delali v prvih letih, ko so ljudje prihajali v to kontro.

Tako se je parada pomikala naprej. Opazil pa sem, ko so mimo njega prihajale mlajše in starijše dekleta, lepo oblečene, je svoj prijazen obraz napravil še bolj prijazen in še bolj hitel ploskati, ker so se naša dekleta res postavila in kdo bi jih ne bil vesel. In kdo ne bi ploskal na-

šim brhim ženam in dekletom, vas vprašam?

In tako je parada odšla mimo. Jaz sem pa ostal na St. Clairju, ker je bilo tam toliko poznanih ljudi, ki sem jim roko ponujal. Imam pač tako navado. Nekoč sem bral, da roko moliti in druge stiskati ni pravilno, pač pa klobuk privzdigovati pa je. Toda jaz se kar svoje navade držim. Kadar me pridejo obiskati prijatelji in znanci, pa jih kar za roke stiskam. Ena je pa tudi ta, da imam navadno lep klobuk na glavi in ga ne maram umazati. Ker navadno vrtnice ogrebljem in če me prijatelj malo za roko potrese, jo ob hlače potegnem, pa je.

Tisti dan, ko je bila parada, je bilo precej mrzlo, pa so ljudje roke kar po žepih nosili. Meščani so namreč veliko bolj zmzrli kot podeželski ljudje. Tako je marsikdo napravil kisel obraz, ko sem mu roko molil: Ni vedel, če bi jo potegnil iz žepa ali ne. Pa ker ni maral zamere, jo je in tako sem vse popoldne pasel firbec po St. Clairju. Včasih sem se izgubil tudi v kake notranje prostore.

Sem pa tja so se slišale tudi kake pritožbe in nezadovoljstvo. Pa kaj se hoče. Tisti, ki ima komando, tisti ima besedo. Prav tako je pri nas. Kolikokrat sem tako nevoljen, da bi se kar na glavo postavil, če bi kaj pomagalo. Če vprašam ženo, ako bo kaj za predjužnik, pa pravi, da sem ga imel dovolj včeraj. Ne boš ga dobil! Spravi se mi h kokišom, daj jim jesti in piti, da bo kaj jajec. Pa grem s tako jezo, da nič ne gledam kam stresem, samo da so posode prazne.

Če jo pa popoldne vprašam, če bo kaj za malco, pa pravi: "Saj ga imaš še dovolj od včeraj, nič ne boš dobil." Same jeze jo ubrem spat, ne glede, koliko je ura in spim do drugega dne. Sanje imam pa vso noč hude. Kar naprej se mi sanja, da grozdje stiskamo, pa letijo ven cele jagode. Tako še ponoči ne morem biti dobre volje. Pritožiti se pa na tem svetu nimam kam.

Torej, tisto popoldne na St. Clairju je minilo. Reči pa moram, da ne bom tistega dne pozabil.

Kar se tiče naše lepe naselbine na Hubbard Rd. je vedno dosti novic. Ker vsak dan sadimo in sejemo, tudi vsak dan pride kaj novega ven. Sosedje pridno mečejo motiké po njivah, kot bi ne bile njihove. Prav nič se jim ne smislijo. Jaz sem pa čisto drugega mnenja. Pazim nanje bolj kot na vse drugo. Že toliko let kot sem tukaj, pa je še prav taka, kot je bila takrat, ko sem jo kupil. Dobro je, da je človek varčen, ker se denar težko dobi in ni kar tako za razsipat. Dobro premislim, predno vzamem motiko v roke. Sosedje pa ne premislijo, da bo treba druge, če prvo izrabijo.

In tako se vse pripravlja za zlati mesec junij, ko bo vse v najlepšem cvetju. Žukova mati so mi poslali tistih lepih vrtnic, ki so, ko razcveto, kot purmani rdeče in so rekli, da se od doma, pa v naš vrt prav tako lepo vidi, kot bi jih imeli doma nasajene. Pa ne bo treba tistih, ki so jih meni dali, ne ogrebat in ne namakati. Bohlona pa ne smem reči. In tašo imamo vse vse najlepše.

Ta dan sem se peljal mimo Mlakarjevih. Dasi vidim njih hišo vsak dan, po vrtu se pa kar tako ne vidi, ker je vse zavito v lepo grmičje in smreke, borovce in ne vem kaj še vse. Prav za prav bi si moral tisti prostor natančneje ogledati, šele potem bi vedel pravilno od njih pisati. Ko se peljem mimo njega, skušam na vso moč glavo na drugo stran držati, pa se ne da, ker je vse tako lepo zlikano. Ko pridem

domov, pa kar nekako nezadovoljno hodim sem in tje po vrtu in pravim: tega ni tukaj, kot je tam in zopet drugega ne.

G. urednik bo gotovo nevoščljiv, dasi ima sam krasno rezidenco. Bil sem tam, ko sem šel z mojimi sosedi, da bi pomagal trto obrezavati. Čeprav se nič ne razumelo na tisto delo, pa sem se vseeno prišutil, da nas je bilo več. Že takrat sem si predstavljaj, kako bo lepo poleti. Žal, da ni tako blizu kot je k Mlakarju, da bi šel kaj pogledat, kako je. (Frank, saj mi ne boste verjeli, če povem, da sem prišel v tako zagato, da si ne morem pomagati. Tista trta je namreč absolutna zncrela, ali pa je kaj drugega nepravdanskega zraven. Tako rase, da ni že več lepo. Osem čevljev visoke kolce sem ji postavil, pa že raste v četrto nadstropje. Zdaj pa ne vem, kam naj bi jo privezal. Zato sem hitro poklical na pomagaje vsega župana Jožeta, da bo prišel in nekaj napravil. Ne vem, ali jo bo še enkrat obrezal, ali kaj. Prav šikalo bi se ji, da bi jo bila slana malo posmodila po vršičkih, da ne bi tako divjala. Pa jo ni. Imate vi farmarji res srečne roke. Najbrže ste prav živeli, kot ste bili mladi. Da imate res blaženo srečo v svojih rokah, moram povedati tudi to, da bo rodila letos sama ena jablana kaj prida in sicer tista, okrog katere ste stali, in je Mlakar eno vejico odčisti, eno pa Perpar. In zdaj ima toliko mladih, da se skoro perje ne vidi. Kadar boste kaj tod hodili, parada gori, parada doli, pa se pri nas oglasi. Op. Jak.).

Naj končam za danes, pa še ob priliki kaj. Vas vse skupaj lepo pozdravlja

Frank Leskovic.

Koncert "Kraljičkov"

Ni dolgo, kar sem pisala, da se pridno učijo naši mladi Kraljički. Večkrat me je kakšna mati vprašala, če se res pridno učijo, če že znajo kaj peti. No, zdaj je pa njih koncert pred durmi. V nedeljo 29. maja, ob treh popoldne, bo njih koncert in bodo pokazali, da so se v resnici že naučili peti. Pa tudi deklamacije bodo na vrsti. Slišali boste, kako bo, še ne pet let stara Margie Zupančič deklamirala. Pa tudi večja dekleta in fantje se bodo pokazali, kaj vse znajo.

Torej vabim vse iz naše naselbine. Nikogar ne sme manjkati. Pa tudi od drugod vas vabim, da nas posetite, ne bo vam žal. Pri tej priliki si boste lahko ogledali po naselbini, kako pri nas vse rase, kar smo vsejali in posadili.

Ker je to prvi koncert Kraljičkov in zadnja prireditev v dvorani za to sezono, se boste gotovo poslužili te prilike za lepo razvedrilo. Po koncertu bo tudi ples in prosta zabava. Tudi zunaj na vrtu bo vladala prav lepa zabava. Kličem vam: na veselo svidenje v nedeljo.

Mary Martinšek,

tajnica Kraljičkov.

JAVNA ZAHVALA DRUŠTVA LOŽKA DOLINA

Malo pozni smo, pa saj veste, da vzame precej časa, preden se vso stvar uredi po veselici. Poset in zabava je bila taka, da smatra društvo Loška dolina za svojo dolžnost, javno se zahvaliti našemu občinstvu za obilni poset ob priliki proslave 25letnice društvenega obstoja. Posetniki so se prepričali, da je bila zabava v resnici takšna, kakršno smo oglašali in čeprav je manjkalo Loškega gradu sredi dvorane, je bilo pa vse drugo v redu, kar je dokazalo navzoče občinstvo s tem, da se kar ni moglo raziti, kakor v narodni pesmi, ki pravi: "Prej pa ne grema dam, da se bo delov dan" . . . Vsem, ki so posetili našo slavnostno prireditev, najlepša hvala!

Prav tako se najlepše zahvaljujemo sledečim našim trgov-

cem in obrtnikom za njihova velikušna darila, s katerimi so pripomogli do večjega uspeha in razveselili srečne posetnike:

Matt Zabukovec Shoe Repair, Anton Koren Cafe, Frank Race Dairy, Frank Mullec Grocery, Louis Prince Grocery, John Hacc Shoe Repair, Jerry Krasovec Shoe Repair, Jos. Zele Funeral Home in Planecki Bakery, vsi v Clevelandu, in Matt Mavko iz Madisona, Ohio.

Vsi skupaj ste pomagali, da smo dostojno proslavili našo 25 letnico, zato zaslužite, da se vam javno zahvalimo. Upamo, da vam bo ostala naša proslava še dolgo v prijetnem spominu.

Društvo Loška dolina.

IZ PRIMORJA

Trst. Sledeče mlekarice so bile kaznovane zaradi prodaje slabega mleka: Marija Koren (Podgora). Marija Periši iz Berdobičev, Albina Peroša iz Kopra, Antonija Andrašič iz Hrpelja, Antonija Vatovac iz Česarjev, Stefanija Cunja iz Dekanov, Marija Koverlica iz Trsta, Kristina Slapnik iz Ricmanj.

Slovanski priimki — Trst, april 1938. V zadnjem času je prejel neki domačin v Podragi pri Vipavi dekret, da si mora izpremeniti priimek iz "Furlan" v "Furlani." Podoban dekret je dobil tudi tamošnji župnik.

Smrtna kosa — Sv. Križ pri Trstu, april 1938. — Vrste naših izseljencev, ki jih je čez 300 razkropljenih po širnem svetu, se redčijo. V daljni Argentini je smrt že peto mlado življenje: 28 letnega Justa Bogatec, v Franciji že drugega družinskega očeta, v Skoplju pa lepo Sonjo Sedmakovo že v cvetočih letih. Doma pa je dolgem bolehanju umrl 26 letni Emil Košuta. Zavrtna je tika, ki si jo je nakopal v abesinski vojni, mu je uničila mlado življenje. V bolnišnico je bil sprejet po dolgih prošnjah šele takrat, ko je bilo za vsako pomoč že prepozno.

Med temi žalostnimi dogodki živimo naše bomo življenje in kolnemo usodo.

Zgodnja pomlad in kasna zima — Reka, april 1938. — Zgodnja pomlad je zvalila naše kmete da so morda še predčasno posadili krompir in opravili druga dela na polju. Po lepih dnevih je pripihala mrzla burja, tu pa tam je padel

Lawrence Smith iz Misouri, ki dela sedaj pri WPA, je naznanil, da namerava kandidirati za kongresnika Zed. držav. Njegova platforma bo: več dela za WPA.

sneg, pojavila se je poledica in temperatura je stalno padala. Ponekod so šli kmetje odkopavati vsajeni krompir in ugotovili da jim je zmzrnil. Tako bodo morali nekatere njive ponovno preorati in vnovič vsaditi krompir. Zaradi tega je cena krompirja izdatno poskočila. Pred kakim dobrim mesecem so prodajali krompir po 20 stotnik, danes pa zahtevajo zanj že 60 stotink kilogram.

Ravno isto je s sadnim drevjem, ki je zaradi zadnjega mraza utrpelo veliko škodo. Zgodnja pomlad in topli dnevi so priklicali zelenje in cvetje, ki pa je zaradi nenadnega mraza in močne burje vse odpadlo. Tako ne bodo letos imeli naši kraji prav nobenega sadja, posebno češenj ne.

Črni vrh. — Na meji so prišli 26 letnega Orla Friderika iz Zgonika, ker je baje nameraval pobeigniti preko meje.

Gorica. — V Št Petru pri Gorici se je smrtno ponesrečil 50 let stari Ivan Černe. Ko je šel po krmo na senik je padel z lestve, si prebil lobanjo in pretresel možgane. V goriški bolnišnici je kmalu nato podlegel poškodbam.

Gorica. — V Gorico je prišlo iz Ljubljane in Maribora 100 članov Sadržarskega in vrtnarskega društva, ki so si ogledali okoliške vrtove in posetili Brda. Odpotovali so v Padovo.

Trst. — Umrl so: Rojand Lina, 4 mes., Vidč por. Albori Marija 57 let, Križmanič por. Žagar Helena 68. Sedmak Jernej 74, Bizjak vd. Mersin Frančiška 65, Španger vd. Lončar J. 92, Požar Ivan 60, Levi vd. Folfaja Irena 71, Polšak Josip 80, Štok Adrijana 17, Kjuder por. Sescutti Evgenija 27, Kozlovič Celestin 23, Sosič A. Marija 8 mes., Sunič Roza 15, Komar vd. Kuljat Tereza 74, Pavlovič Amalija 25, Biloslav Anton 46, Jerman vd. Julien Ana 67, Pregelj Pregelj Alojz 56, Besednjak vd. Mialjevič Ana 81, Jenko Josip 57, gur Josip 64, Furlan Andrej 78.

Trst. — V Kjarbolj so te dni otvorili veliko bolnišnico, ki je namenjena za otroke.

Posledice pomanjkanja vode na Baču — Ilirska Bistrica, april 1938. — Vsem pivskim vsem primanjkuje vode, zlasti v poletnih mesecih. Letos pa se je suša pojavila že zelo zgodaj. Tako tudi na Baču, kjer imajo poleg privatnih vodnjakov tudi skupnega. Skupni vodnjak je obzidan in pokrit. Pred leti je občinsko oblastvo vodnjak zaprlo, izven njega je pa postavilo motorno črpalko. Ta naprava pa je funkcionirala samo ob kolavdaciji, ker so jo tik pred prihodom komisije še popravljali, potem pa menda nikoli več. Dokler imajo kmetje vodo v lastnih vodnjakih se ne zmenijo za vaškega, ko pa začneja primanjkovati vode, bi se radi vsi posluževali skupnega. Večkrat so že protestirali in prosili občinsko upravo, naj jim vodnjak odpre, toda zaman. Tako je bilo tudi pred tedni ko je po dolgotrajni suši začelo povsod primanjkovati vode. Nekega večera, ko so domači fantje odhajali iz gostilne, so odšli k vodnjaku in skušali vrata odpreti z nasiljem. To se jim ni posrečilo, pač pa so razbili fašistični grb nad vrati. Naslednje dneve so oblasti izvršile obsežne aretacije in preiskave. Zaslišani so bili vsi vaški in tudi okoliški mladeniči in celo moške, a krivcev niso mogli izslediti. Ker je bilo okrog razbitega grba tudi vse okrvavljeno, so iskati zlasti take, ki bi imeli kakšno svežo rano na rokah. Zagovarjati sta se morala tudi dva posestnika, ki sta imela tisto noč nočno stražo po vaši in so ju ba je odvedli celo v bistrške ali reške zapore. Vendar so morali končno vse izpustiti, ker je sum padel na dva baška fanta, ki sta izginila v naslednjih dnevih.

PO DEŽELI ŠKIPETARJEV

Po nemškem izvirniku K. Maya

Spet je lagal. Kot Žutov zaupnik je seveda čisto dobro razumel, kaj listič narača. In tudi kot nekdanji vojni dobavitelj je gotovo znal razen turškega tudi srbski in rumunski. Rad bi se bil le prepričal, ali tudi jaz prav razumem pisanje.

"Te besede pomenijo po turško: Nemudoma vest v Karanorman han, pa po sejmu v Melniku!"

Po otročje se je čudil. "A tako —! Ampak povej mi še nekaj! Dejal si, da lističa ne smem izgubiti. Ali ti je tako silno važen?"

"Seveda."

"Zakaj?"

"Ker iščem Žutega."

"Tako je ime tistemu roparskemu poglavarju —?" se je delal nevednega.

"Da."

"In kako ga boš našel?"

"Po tem, kar je na lističu napisano."

"Meniš?"

"Vsekakor."

"Torej si bil na sejmu v Melniku?"

"Da."

"In sedaj potuješ v Karanorman han?"

"Da."

Delal se je nevednega in nedolžnega, poizvedel bi bil rad, koliko vem o Žutem. Pa tudi sam sem se delal topot nevednega, rade volje sem mu odgovarjal, nisem mu pokazal, da vem, kaj namerava. Drug drugega sva varala.

In Habulam se je dal prevartiti.

"Kdo pa meniš da je pisal listič?"

"Tvoj dobri znanec."

"Ne vem, koga misliš!"

"Ime mu je Hamd el-Amazat. Ga poznaš?"

Zadržalo mu je po obrazu.

Pa hlinil se je:

"Kako ga naj neki poznam? Še nikdar nisem čul tega imena!"

"Ne —? Pa je mož vendar brat Barud el-Amazata!"

"Tudi njega ne poznam."

"Ne —? Pa je bil nocoj pri tebi!"

"Se pač motiš! Nikogar ni bilo!"

Kje pa živi tisti Hamd el-Amazat?"

"Svojčas je bil v službi pri trgovcu Galingreju v Skadru. Pa je odpotoval k Žutemu."

"V Karanorman han?"

"Da."

"Čemu?"

"Sešel se bō tam s svojim bratom Barud el-Amazatom."

"Same lepe zgodbe mi pripoveduješ! Kdo pa ti je povedal, da potuje tisti Hamd el-Amazat v Karanorman han?"

"Tale listič."

"Effendi, zelo prebrisane glave si! In veš, sedaj razumem tudi tisto o tvojem uročnem očesu! Vobče nimaš kem bakiša! Kar si mi o njem pravil, si si vse le izmislil, da bi me prevaril. Tvoja bistrumnost ti je vse povedala, ne pa tvoje uročno oko!"

Zato boš gotovo tudi našel pravi Karanorman han, ki si o njem dejal, da ga iščeš."

"Sem ga že našel."

"O ne! Tisti, ki o njem govoriš, ni pravi!"

Nasmejale sem se.

"Habulam, pravkar si znil veliko neumnost!"

"Ne vem, da bi bil —."

"Da! Samega sebe si postavil na laž!"

"Nisem lagal!"

"Si! Prej si rekel, da ne poznaš Žutega in da ne veš, kje živi. Pravkar pa si se izdal, da veš za njega!"

"Besedice nisem rekel!"

"O pač! Dejal si, da Kara-

norman han v Šar planini ni pravi. Misliš si reči, da v tistem Karanorman hanu Žutega ni. In tako si se izdal, da veš za Žutega in da tudi veš, kje živi!"

V zadregi je povedal:

"Effendi, tvoja sklepanja so sama prazna ugibanja!"

"O, prepričan sem, da sem pravilno sklepal!"

"No, pa dajmo, da je tako! Toda zaenkrat veš samo toliko, da tisti tvoj Karanorman han ni pravi, ne veš pa, kateri da je pravi."

Sila važnega se je delal, obenem pa prijaznega, kot da se ni nič pripetilo. Da naju je poslušal človek, ki ni vedel za najino razmerje, bi si bil mislil, da sva si najboljša prijatelja.

Zamislil se je, djal prst na nos in povedal:

"Prav za prav si nas zelo milostno sodil, kakor uvidim. Rad bi ti bil hvaležen in zato ti dam tale nasvet. Pojdi v Skoplje k oblasti pa si daj predložiti seznam vseh mest, vasi in naselbin skopljanskega okraja! Našel boš več Karanorman hanov in zvedel tudi, kje Ježijo. Pa greš od enega do drugega in boš gotovo našel, kar iščeš."

"Hvala za nasvet! Tudi sam sem se mislil na to. Toda uprava v padišahovih deželah je slaba, prepričan sem, da v Skoplju takega seznama vobče ne bom našel, ali pa da je površen in za nič. Zato rajši ne bom šel v Skoplje k oblasti."

"Pa tudi pravega Karanorman hana ne boš našel!"

"Vobče ne bom jezdil v Karanorman han."

"Kam pa?"

"Spremenil bom o v i pa m v ter jezdil v Karanirwan han."

Počasi in s poudarkom sem povedal ime.

Prebledel je in prestrašen segel z roko po glavi. Prav sem bral.

"Sejtan —!" je siknil Suef. Tudi njegov vzklil mi je povedal, da sem na pravi sledi.

Obpavlja se in s stisnjenimi zobmi je vprašal Habulam: "Karanirwan han —? Ali je tak kraj?"

"Nirwan je perzijsko ime, tod pa govorijo le turški in srbski in tudi bolgarski. Perzijsko krajevno ime v bližini Skoplja je torej nenavadno."

Toda — ali si že kedaj čul o jezikoslovnih raziskavanjih?"

"Ne še, effendi!"

"Škoda! Pa je dejal Suef, da si učen človek —."

No, nič ne de! Le razumel ne boš, če ti povem, da se da včas iz krajevnega imena sklepati na lastnika. In tako sklepam tudi jaz."

"Kaj sklepaš? Le povej, morebiti te pa razumem."

"Morebiti. Poslušaj!"

Mož je Nirwani, ker je doma iz perzijskega mesta Nirwan. Nadel so mu turško ime Kara, ima torej črno brado. Tako je nastalo pol turško pol perzijsko ime Karanirwan. Pozidal si je gostilno, han, in zato mi je čisto umljivo, da imenovali tisto hišo po lastniku Karanirwan han in da se še danes tako imenuje."

"Sejtan —!" je spet ušlo Suefu.

Murad Habulama je oblival mrzel pot, v tako zadrego sem ga nagnal s svojimi jezikoslovnimi opazkami.

Obrisal si je čelo in dejal: "Kar neverjetno je, kako si iz enega samega imena narediš celo zgodbo —! Bojim se le, da se motiš!"

(Dalje prihodnjič)

Gradovi v gornji Savinjski dolini

Kakor grad in trdnjava, kljubovalna, izzivajoča, nepremična, zidana iz samega kamenja in skalovja, se ozira Ojstrica s svojim zasneženim vrhom preko sklonjenih glav nizkega predgorja v zeleno gornjo Savinjsko dolno in čez gozdnato planoto kraškega Dobrovlja na rjavosive razvaline Celjskega gradu. Okoli teh se vijejo krepke vejice gostega bršljana, jih krepkeje ko apno večjeje ter varujejo pred nadaljnjim razpadanjem. Pa tudi cvetoči vinogradi plezajo ob strmih bočju vedno-više gori do starega gradu in njegovega obzidja ter gledajo doli v staro grofijo, ki je prav pred 500 leti doživela sijajno slavo, ker so bili tedaj njeni lastniki, grofje celjski, pridobili naslov državnih knezov. Od tedaj se je marsikaj temeljito spremenilo v licu in obliki pokrajine ob Savinji; ne samo tam, kjer gorski potok pri Braslovčah prvič zagleda Zovnek, dedni grad nekdanjih Celjanov, in kjer pri Celju zopet zgubi iz svojega pogleda Celjski grad, pričo njihove slave, temveč tudi ob njenem gornjem toku od Mozirja, Rečica ob Savinji in Ljubno gornjo Savinjsko dolino v ožjem in pravem pomenu besede vključno lepo zeleno Zadrško dolino.

Kjer so še pred 500 leti ponosni gradovi stali vrh obvladujočih gričev liki smeli orjaki in kjer so v onem času še prijazne vinske gorice spremljale srebrnkastobistro Savinjo od Ljubnega do Mozirja, se ozira dandanes tujec, ki tod prvič potuje skozi to pokrajino, zaman po gradovih in vinogradih. Tako zelo je od tedaj pokrajina ob gornji Savinji spremenila svoj obraz. Komaj da ti oko ugleda na kakem gričku skromne ostanke kaknega popolnoma razvaljenega

ga gradu, pa še to samo v jezenskem ali zimskem času, kadar stoje okoli njih hrasti, buke in leske brez listne zelenode. Nekdanje vinske gričevje pokrivajo vsepovsod listnati gozdovi, iglavci in listavci, travniki, njive in redki hmeljski nasadi in samo v skritih sončnih vrtovih pri franciškan-skem samostanu v Nazarjih, na Kolovratu pri Mozirju in nad Rakunovim gradiščem pri št. Janžu blizu Rečice ob Savinji še danes dozoreva v skromnih ostankih nekdanjih lepih vinogradov izabela ali šmarnica.

Toda Gornji grad, čedno mesto ob gornji Dreti popolnoma skrito v ozki, stisnjeni dolinici sredi strmih pogozdenih gora, in Vrbovec ali Marjin grad (nemško Altenburg). Grad v ravni, razširjeni kotlini, kjer se Dreta druži s Savinjo, pričata tujuce z s svojim imenom ogradovih. "Gornji" grad, ki so ga domačini nekoč imenovali "štok," ni zapustil o sebi nobenega znanega kamna, ki bi tujuce kazal pot na mesto, kjer je stal. Tudi od častitljivega starega benediktinskega samostana v Gornjem gradu se ni ohranilo nobeno zidovje več in graščina in škofijska palača v tem skritem gorskem mestecu je bila šele pred približno 160 leti postavljena od ljubljanskega škofa grofa Attemsja. Zob časa je izgledal vsako sled tudi od "Spodnjega" ali "Starega" gradu. Na visoki skali, ki je na njej kakor sokolje gnezdo bil prilepljen nekdanji "Altenburg," stoji sedaj majhna kapelica sv. Jožefa; okoli skale in cerkvice pa se sklepa zidovje novega gradu Vrbovca ali Marjininega grada, ki je tudi že od starih nekdanjih prvotnih vogalnih stolpov zgubil enega. Altenburgovci so zgradili leta 1325 v ozadju za poznejšim trgovcem Rečica ob Savinji v sodnem okolišu tedanjega benediktinskega samostana v Gornjem

gradu nov gradič iz kljubovalnosti in proti volji gornjegrajskih menihov, Rudenstein ali Rudnik. Samostanski zavetnik grof Urh Pfannberg se tedaj zaveže, da bo trdnjavo dal podreti in razdejati "brez vsake zahrbtnosti." Ako bi se to ne zgodilo, bi morali podpisani poroki te obvezne obljube na zahtevo gornjegrajskega opata iti v neko od opata določeno gostilno in v njej tako dolgo ostati, da bo Rudnik resnično razdejan. Toda obljube zavetnik Pfannberg ni tako hitro izpolnil, kakor jo je dal. Vendar pa je ta Rudnik oni stari grad v gornji Savinjski dolini, od katerega se je do današnjega dne ohranilo še največ pomembnejših razvalin in ostankov, ki jih je v teku stoletij živa in gibčna ljudska domišljija ovila z lepim vencem bajk in pripovedi.

V bližnji, danes iz petih bogatih kmečkih dvorcev obstoječi vasi št. Janž na Polju se drži enega izmed teh dvorcev ime "Pri tlakarju." Ustno izročilo zatrjuje, da so podložniki tu morali oddajati desetino, gorščino, snopovino in druge davščine. Zakaj neki prav tu? Ne posredno nad vasio in skromnimi ostanki starega vinograda se še danes nahaja v gostem gozdu vrh strmega gorskega hriba vidno zidovje gradu, ki ga domačini po sedanjem lastniku imenujejo "Rakunovo gradišče." Pri sedanjem "Tlakarju" v št. Janžu so torej morali podložniki "Rakunovega gradišča" oddajati davščine in tjakaj hoditi na tlako.

Pol ure nad Rakunovim gradiščem in tako zvano "Lipo" naletiš na razvaline starega gorskega gradišča Negojnica, ki je med dvema skalnatima vrhovoma bil zidan na težko dostopen koničast stožec. Njegovi skromni ostanki so sedaj vsi oviti z gozd in pajčolan duhtenih pripovedk. Stojč v razvalinah imaš krasen razgled na

obširno in bogato kotlino, katere središče je trg Rečica ob Savinji in ki jo namakata Savinja in Dreta. Na dvignjeni zeleni polici med njima, na desnem bregu Savinje, št. Janžu nasproti, stoji v Lešah (srednjeveški nemški Hasbach) velik bel kmečki dvorec z izredno velikimi gospodarskimi poslopji; to je tako zvani Leški grad. Iz posameznih oddelkov glavnega njegovega gospodarskega poslopja se še danes da sklepati, da je služilo za shrambo in skladišče desetine. Ljudstvo pa, ki v svoji bujni fantaziji zna vsako stvar pojasniti, si je tudi glede porušena Negojnica na jasnem. Lešan je bil svojemu bratu Negojnicanu sovražen. Pošlje mu vinski sod, ki pa je bil napolnjen s smodnikom, nakar gre k njemu na obisk. Smodnik se vname, sod razleti in poruši grad, ki pokoplje pod svojimi razvalinami tudi sovražna brata. Ob koncu prejšnjega stoletja je neki dunajski profesor prekopal in preiskal tudi razvaline na Negojnici. V štirikotnem prostoru, ki je meril kake 4 kvadratne metre, so našli sedem okostnjakov, dva sredi prostora, v sedečem položaju, pet pa v položaju, ki kaže, da jih je smrt zalotila na begu.

Ko so se še vsi ti gradovi skupno z gradom in "stolpom" v Mozirju v okviru cvetočih vinogradov zrcalili v bistrih valovih šumne Savinje, je pokrajina ob gornji Savinji nudila še mikavnejšo sliko ko dandanes, ko polni avtobusi in avtomobili, kolesarji in motociklisti drve po prašni cesti ob Savinji navzgor Logarski nasproti.

Dr. F. Mišič.

DNEVNE VESTI

Lojalisti zmagujejo, Franco prosi pomoči

St. Jean, Francija, 24. maja. Iz zaporov St. Cristobal pri Pamploni je včeraj pobeželo kakih 900 jetnikov, katere nacionalisti sedaj iščejo zadaj za fronto. V zaporih je bilo 1500 jetnikov. Dosedaj se je posrečilo poloviti že 600 beguncev. Večina jetnikov se je nahajala v ječi radi političnih prestopkov, dočim je bilo med njimi tudi več španskih častnikov, katere so nacionalisti polovili na fronti. Iz Hendaye, Francija, se poroča, da je vrhovni poveljnik gen. Franco poslal nujno prošnjo v Italijo in v Nemčijo, da se mu pošlje več moštva, topov in zrakeplovov. Apel za pomoč je prišel, ko so lojalisti nepričakovano začeli z ofenzivo na 55 milj dolgi fronti v severni Kataloniji. 20.000 lojalistov je zasedlo važno San Cornelio goro, 39 milj od francoske meje. Namen ofenzive je priti v posest velikih elektrarn, katere so lojalisti zgubili v decembru mesecu. Te elektrarne so dobavale električno silo za Barcelono, kjer so velike tovarne za orožje. Iz tabora nacionalistov se poroča, da lojalisti nikakor niso napredovali, pač pa je bila njih ofenziva takoj ustavljena.

Wm. Green je resigniral iz premogarske unije

Washington, 24. maja. William Green, predsednik American Federation of Labor, je resigniral kot član iz premogarske unije. Bil je član unije zadnjih 48 let. Eksekutivni odbor premogarske unije bo te dni odločil, ali sprejme resignacijo Greena ali ne. Mr. Green je bil dolgo leta tajnik blagajnik premogarske unije, toda je bil sedaj prisiljen resignirati radi aktivnosti John Lewisa, sedanjega predsednika, ki deluje proti A. F. of Labor. Green je postal član neke druge unije, ker sicer ne bi mogel obdržati predsedništva v A. F. of Labor.

Angleške bojne ladje proti štrajkarjem

Kingston, Jamaica, 24. maja. Angleška vlada je poslala iz Bermuda otokov dve vojni ladji v Kingston, Jamaica, kjer je nastal štrajk, ker delavci niso dobili obljubljenih zvišanih plač. Prišlo je do resnega spopada med policijo in štrajkarji. Na policijo je letelo kamenje, toda nihče ni bil nevarno ranjen.

Pevski festival

Mr. Alexander Savine, zborovodja znanega srbskega pevskega zbora "Branko Radičević," nam naznanja, da bo njegov zbor eden izmed devetih pevskih zborov, ki nastopijo v pevskega festivalu dne 28. in 29. maja v Chicagu. Pri festivalu bodo novzvočni pevski zbori iz Milwaukee, Gary, Joliet, So. Chicago in Chicago. Festival se vrši v češko-ameriški narodni dvorani na 1436 W. 18th St. Oni pevski zbor, kateremu bo prisojena prva nagrada dobi krasno Mihael Pupin kupo, ki je vredna \$1.500.00, in katero je podarila Mrs. Barbara Pupin-Smith v spomin na njenega očeta, poznane znanstvenika v Ameriki. V nedeljo 29. maja pride v Chicago tudi dr. Konstantin Fotič, jugoslovanski poslanik v Zedinjenih državah. Dr. Fotič bo častni gost pevskih zborov. Zupan mesta Chicago bo osebno pozdravil navzoče pevce in pevke.

Mrs. Lillian Coogan, mati znanega filmskega igralca je izjavila, da bo delila s svojim sinom denar, ki ga je zaslužil v filmu, čeprav ji tega po postavi ni treba.

Pridebivajte

člane za
S. D. Zvezo

MALI OGLASI

Naznanilo

Spodaj podpisani znani godec naznanjam cenjeni javnosti, da sem se preselil v slovensko naselbino, ker nisem mogel obstati radi nesporazuma več pri svoji družini. Preselil sem se na 5406 Spencer Ave., kjer me prijatelji lahko dobijo.

Anton Štrukelj, godec.

Ženska išče službo

Ženska srednje starosti išče službo. Zna opravljati vsa hišna dela. Vprašajte na 1199 E. 61st St. (122)

Pozor!

Priporočamo se za bavarne hiš in stanovanj, kot tudi za dekoriranje. Z veseljem vam preračunamo delo. Vse delo garantiramo.

Peter Starin

1209 E. 176th St.
Tel. KENmore 2468-W.
May 25. June 1. 8.)

Stanovanje

se odda, tri čedne sobe, pripravno za novoporočence. Vprašajte na 16015 Midland Ave. telefon POTOmac 0086.

(May 21, 25, 27.)

LOUIS OBLAK

TROVINA S POHISTVOM
Pohistvo in vse potrebšćine
za dom.
5612 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 2973

Sedeči štrajkarji relifariji, ki so okupirali mestno hišo v Clevelandu skoro en teden, kot v protest, ker državna postarodaja ni določila denarja za relif.

Joe Louis, svetovni rokoborski preak (levo) in Max Schmeling, nemški bokcar, podpisujeta pogodbo na spopad, ki se bo vršil 22. junija v New Yorku. Šlo se bo za svetovno prvenstvo v boksanju.

Murnov Martin

(Za "A. D." prestavil M. U.)

"Dekle? Mar si mu radi tega duha?"

Odkimala je ter molčala. Še je čez nekaj časa je odvrnila: "Prav za prav bi mu morala brati levite. A ker se je že dobro izteklo in ker nočem tajiti, da me je pušlec razveselil — ko bi vedela, kje najdem lahko tega duha, bi mu dejala prav lep boglončkaj!"

Svetlih oči je Žef skočil s klopi in iztegnil roko. "Pa mu reči tedaj!"

Odkrito ga je pogledala in položila roko v njegovo. "Nu, tedaj, boglončkaj prav lepo!"

"Dekle, dekle, glej, koliko mi je vredna tvoja zahvala, ti ne morem povedati. In da so ti

moje cvetlice nekoliko ugajale, glej, nič ljubejšega bi mi ne moglo biti na svetu. V poletju sem jih nabral. V najvišje skalovje sem splezal, kamor bi mi zlepa kdo ne bil sledil. In me ni sem, da bom pušlec nesel nekda svoj materi. Na kako dekle sploh misliš nistem! A sedaj — sedaj — glej, ne morem se več ubraniti. Kar naravnost ti moram povedati: takoj ko sem te prvič videl, me je prišlo, da se nisem mogel več braniti! Nisem imel več miru ponoči in ves dan si bila edina moja misel! Seveda, reče sem. In upal tudi nisem ničesar. A če bi mi dejala: "Žef, pojdi gori v najvišjo pečino in skoči doli — glej, storil bi! Vse, vse zate! Raztrgati bi se dal, zadnjo kapljo krvi bi dal zate — glej, tako te imam rad!"

Vročje so se iskriale njegove oči. To ni bila več navadna govorica, pač pa vriskanje, besedo za besedo. In kakor da ga je izbruhajoča strast upijala, je iztegnil roke, da privije dekle na svoja prsa.

Gorela so Cecilijina lica. Pustila je, da jo je objel. A nenadoma je kakor strah presinilo nje telo. "Žef!" je zajecala. Hotel je zapreti nje usta s poljubi. Ona pa je nasilneža porivala od sebe in prisluškovala. "Žef! Nekaj sem zapustila — nekdo mora proti koči prihajati!"

Le bežno je on pogledal skozi okno. "Bogvari, ni žive duše ni na dolgo in široko! Si pač čula moje srce, ker tako noro bije. Glej, dekle, daj si povedati —" Zopet je iztegnil roke.

Branec se je dvignila roke in stopila nazaj. "Da, Žef! Dobro sem ti. In tudi ti verjamem, da bi ti dal svoje življenje zame. Pravi šnajd, tvoje veselo srce in, kakor imaš svojo mater rad, vse to mi je dopadlo. In rada ti odkrito povem, da te imam za posebnega človeka, katere je treba iskati med ljudmi. A priden moraš biti! Ali pa bi se morala kesati, da sem dovolila, da si šel z menoj."

"Dekle? Pojdi!? Niti poljubčka naj ne dobim?"

"Ti! Nisem ti še pozabila onega drugega!" mu je grozila smehljaje se. "Zato me ne razhudi in bodi priden! Ali pa mar same ljubezni ne misliš, da bo kmalu pol dne? Le pojdi zgani se, drvi prinesi! Potem bova zakurila in skuhala ti bom kaj!" Prijazno mu je pokimala ter se okrenila k ognjišču.

Žef si je grizel brke, gledal dekle, splošno zategnil usta ter nato ostavil izbo. "Po veži moraš iti," je zaklicala za njim Cecilija, "in pri zadnjih vratih ven! Tam so drva!"

"To vem bolj nego ti!" je godrnjal Žef, ko je že za seboj zaprl vrata izbe. Sedaj se je smejal: "Priden naj bom! Le počakaj ti, dan je še dolg! Lahko pogledam medtem še svoje puškico, dali ni rujava!"

Šel je po veži ter odprl z lesenim zapahom zapahnjena vrata. Stopil je na mal dvorišču podoban prostor. Medtem ko sta ob vogala kočje bila tik ob steni, je bila stena nasproti vratom nekako zaokrožena. Kos modrega neba se je prikazoval nad tem neprijaznim prostorom, ki je bil napol zapolnjen po polnih in razsekanih jelkovih vejah. Ob vznožju pečine

se je kazala še temna jama, čije vrata so bila sedaj odprta. Tu so v vročem poletnem času hranili mleko in hrano.

Žefu se očitno ni mudilo z drvmi. Počutil je na nekem mestu na tla ter razmetel skladovnico, kakor bi iskal nekaj, kar je pod njo skrito. Ob ropotanju kalenc je preslišal težak korak, ki se je oglašil zunaj pred pragom in potem v veži.

Martin je stopil v kočjo. Njegov obraz je žarel in težko je sopel. Oslonil je gorsko palico ob steno, odkril se ter si s tresočo roko obrisal potno čelo. Še trenutek se je obotavljal, potem je odločno prijel ključko ter vstopil v izbo.

"Hitro si se vrnil," je dejala Cecilija, medtem ko si je dala opraviti s čiščenjem ognjišča. "Le odloži drva tu sem." Ko ni čula stopinje in niti nobenega glasu, se je začudena ozrla. V prvem strahu je pobledele, ko je ugledala na pragu nepričakovane in nezaželenega gosta. A vsled resnega, skoro žalostnega pogleda, ki jo je zadel iz Martinovih oči, ji je zopet šinila kri v lica. Kaj je storila, da je morala poručiti? Niti najmanjše stvari! Še najmanj pa kaj takega, da bi se morala pred tem tu sramovati. Nje obrvi so se namršile in jezo so bliskale nje oči. Še predno je mogel Martin priti do besede, je zavpila z ojim glasom: "Zdi se mi, da si zašel! Ali — kaj

hočeš?"

Le korak je stopil Martin bliže. "Le vprašal bi rad, kje je moj drvar, Žef?"

"Tu pri meni v izbi ga ni. Ali mar nimaš oči?"

"Potem mi pa povej, kje ga lahko najdem!"

"Sam si ga poišči!" Stopila je v čumato ter zaloputnila za seboj vrata.

Martin je obstrmel najprej. Potem je pokimal, porinil ključko na lase in ostavil izbo.

Medtem je Žef našel, kar je iskal: kratkoceveno, nerodno izdelano puško, ki je bila skrita pod drvmi. Skrb, da bi utegnili biti puškica rujava, je bila neutemeljena. Vse železo na puški je bilo kakor sonce svetlo. Le kapica, ki je bila natakljena na konici nabite puške, se je bila prevlekla z zelenim volkom. Žef je napel petelina, da preizkuša zmet na zatvori. Že je hotel s prstom na peresu zopet zatisniti petelina, ko je slišal, da so se za njim vrata odprla. Prestrašen je šinil z glavo nazaj in stal odprtih ust in plašnih oči.

Martin ga je molče gledal. Kakor dve pšici so se zasadle njegove oči v Žefov obraz.

"I, glej, no, gospodar!" je jecal Žef v zadregi. "Dober dan! In nikar mi ne zameri —" Tedaj je opazil, da so Martinove oči uprte v puško. "Glej, kaj sem tu baškar našel. Drva sem imel nanositi v kočjo. In ko sem polence pobral, ti najdem to puškico."

"Lahko si našel, kar si sam skrili."

"Ho, gospodar?" je vzrotil fant. "Ako me hočeš ozmerjati, ker sem se odstranil od dela, ti ni treba zaradi mene zadrževati žolča. V ostalem pa..."

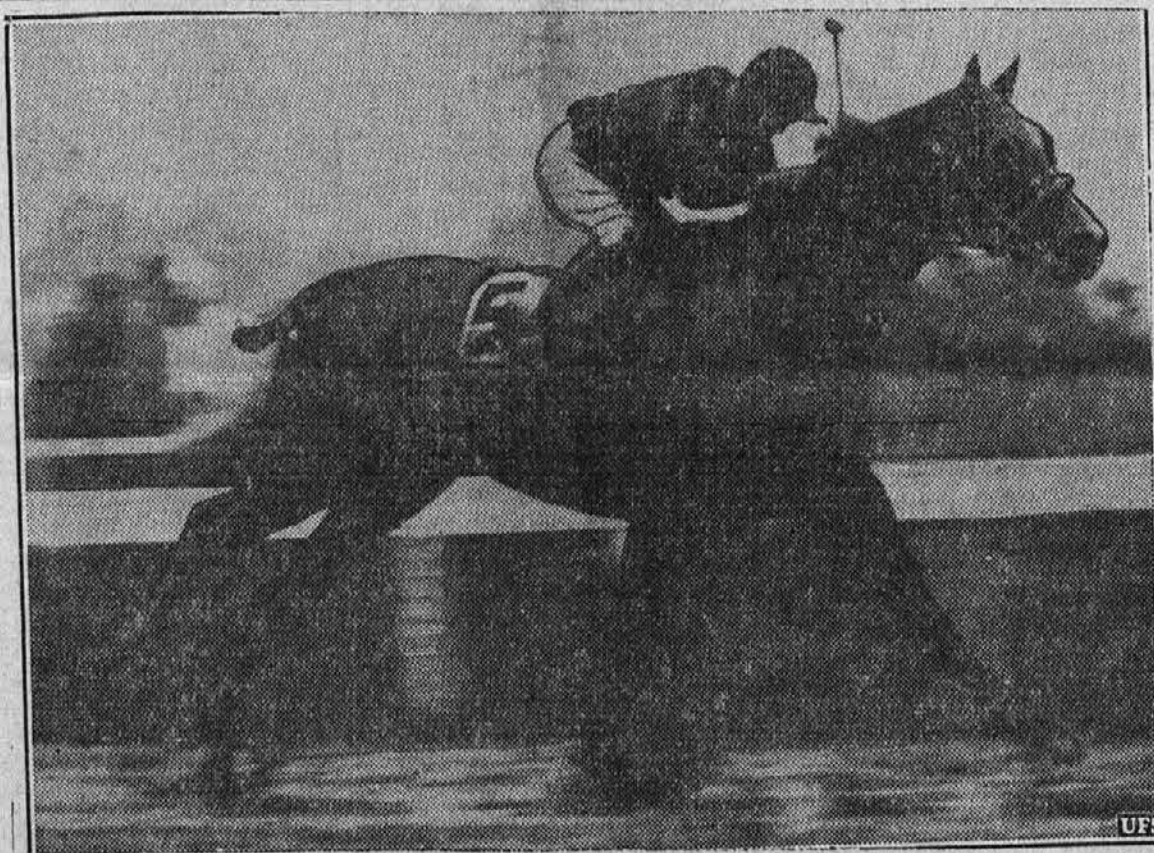
"V ostalem boš še slišal, kar se imam s teboj pogovoriti!" ga je Martin prekinil z jeklotrdim glasom. "Sedaj ti pravim: puško daj sem!"

"Oga — le počasi!"

"Sem s puško! Saj si jo našel! Morebiti bo gozdar vedel, čigava je!" In z odločno roko

Katoliški škof Johann Sprögl, katerega dolžijo Nemci, da je nasprotoval priključitvi Avstrije k Nemčiji in radi česar zahtevajo Nemci, da se ga odstrani iz njegove škofije v Rotenburgu.

Dirkač Dauber, ki je zmagal pri dirkah v Pimlico, Mr. in zaslužil svojemu gospodarju \$69,500.

GET PROOF OF GREATER SAVINGS!

FRIGIDAIRE

WITH NEW SILENT METER-MISER

SAVES MORE ON CURRENT-FOOD-ICE-UPKEEP

SAVE ALL 4 WAYS..

or you may not Save at all!

COME IN...SEE WHY

NIČ PREDPLAČILA, DRUGO NA LAHKA MESEČNA ODPLAČILA

Cene od **\$118** naprej

SEE OUR 4-WAY SAVING DEMONSTRATION

KUPITE SI FRIGIDAIRE ELEKTRIČNO LEDENICO, PREDNO NASTOPIJO VROČI DNEVI.

Električna ledenica se sama izplača

Norwood Appliance & Furniture

JERRY BOHINC in JOHN SUŠNIK, lastnika

6104 St. Clair Ave.

ENdicott 3634

je Martin prijel puškino cev. "Izpusti!" je zahropel Žef. Z jeznim sunkom je hotel orožje oprostiti, a pozabil pri tem, da je petelin še vedno napet, pozabil, da je bil njegov prst na peresu — in tedaj je puška s treskom vstrelila v zrak.

Zamolko se je valil odmev strela ob grebenih. Se ni godrnjanje in valovanje stresenega ozračja utihnilo v daljavi, ko se je visoko nad obema, ki sta stala v ozkem dvorišču, oglašilo škrtanje in polzenje, lošenje in žvižg, ki se je od sekunde do sekunde večal in se konečno spremenil v vse podirajoče grmenje.

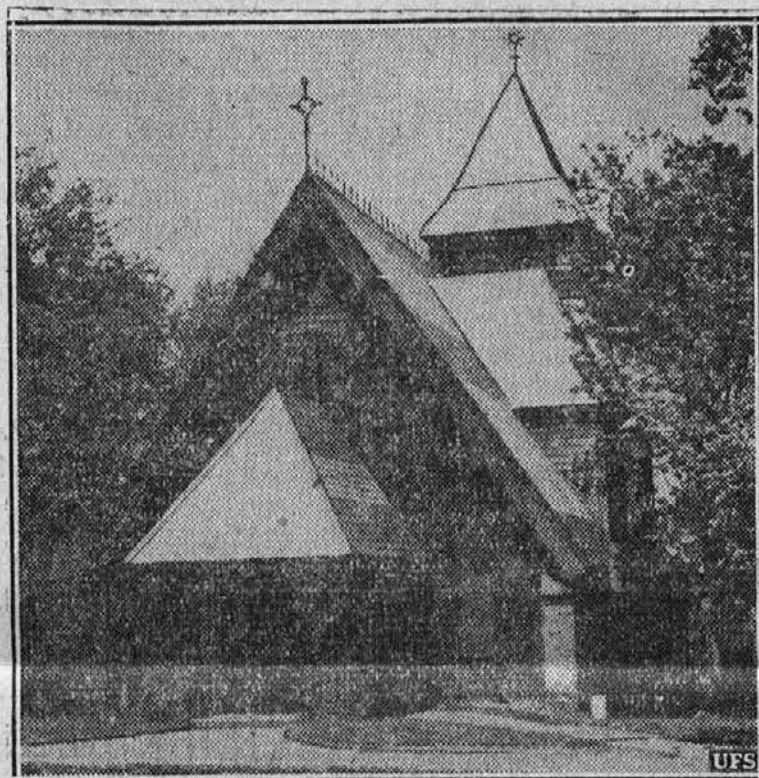
Obraza obeh mož sta kakor apno pobledele. Strmela sta si oči, razumela, kaj se je bilo zgodilo nad njima. Istočasno sta razsklenila roke. Z žvenkom je padla puška na kameenje. In oba sta planila v vežo, Žef proti vratom, ki so vodila na prosto, Martin v izbo.

"Cecilija!" je zavpil obupnega glasu. Tedaj se mu je že opotekla nasproti, mrliško bledega obraza, strahu polnih oči, in jecala: "Jezus, Marija! Martin! Kaj se je zgodilo? Strel sem slišala —"

"Za božjo voljo," pridi vendar! Vstran, dekle, vstran od tu!" Prijel je nje roko ter potegnil dekle za seboj proti vratom. A še predno sta prišla v vežo, je zahreščalo po vsej hiši, kakor da se je samo nebo sesulo nad njo. "Konec, dekle, konec je vsega!" je zastokal Martin. In kakor bi hotel dekle s svojim lastnim telesom očuvati lomečega pokončanja, tako je potegnil z obema rokama Cecilijo k sebi. Oklenila se je njegovega vratu in skrila obraz na njegova prsa, kakor da je tam med grozo in smrtjo še rešitev. Vse naokoli je padalo med bobnenjem in lomeanjem, zamolklo pljuskanje je šlo preko strehe in sten. Čuti je bilo, kako bruna stokajo, se lomijo in padajo. V vseh temeljih se je koča tresla, nenadoma je bila vsa izba zavita v globoko temo.

Tedaj se je Martin oddahnil iz dna duše. Ko je izginila svetloba, je bila tudi moč razdivjanega demona zlomljena. Čuti je bilo le še zamolklo valeenje, lahno škrtanje in capljanje.

Potem je nastal mir, mrliški mir.

Mala cerkevica v Bostonu, kjer se bosta poročila John Roosevelt, sin predsednika Zed. držav, in Anna Lindsay Clark iz Bostonu. Poroka se vrši 18. junija.

Joel Thorne, športnik iz Los Angelesa in Art Sparks, pregledujeta avtomobil, katerega sta sama zgradila za avtomobilsko dirko, ki se vrši 30. maja v Indianapolisu.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena in stane samo: **\$ 2.00**

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6121 St. Clair Ave. — Cleveland, O.

VLOGE v tej posojilnici

zavarovane do \$5000 po Federal Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C.

Sprejemamo osebne in družbene vloge
Plačane obresti po 3%
St. Clair Savings & Loan Co.
6235 St. Clair Ave. HEND. 5670